

i Lovforslaget, hvorefter Afleveringen først vil ske meget senere, og den maa altsaa alene af den Grund udelades. Den Mening, der forbandtes med denne Sætning, da den blev foreslaaet, var, at man vilde vise hen til den allerede ved Loven af 1787 foreskrevne Syns- og Taxationsforretning, der skal finde Sted ved Afleveringen af enhver Fæstegaard; der skulde have staaet: „efterat Syns- og Taxationsforretningen paa lovlig Maade er bleven foretaget“, men saaledes rettet behøver man heller ikke at beholde Sætningen; thi det fremgaaer, som de ærede Herrer ville see, navnlig allerede af § 2, at denne Syns- og Taxationsforrettningss Afholdelse er forudsat her i Loven, og altsaa behøver man ikke ligefrem at sige det. Dette er altsaa Grunden, hvorfor man foreslaaer, at denne Sætning skal udgaae. — I § 2 blev der ved 2den Behandling vedtaget en Bestemmelse om, hvorledes Forholdet skulde ordnes mellem Jorddrotten og Fæsterens Efterladte, forsaavidt der var Tale om Godtzjævelse til Sidstnavnte for Forbedringer paa Gaarden i den sidste Fæsters Tid, eller om Erstatning til Jorddrotten for Fæld eller Misbrug af Fæstestedet under den forrige Fæster. Vi have imidlertid fundet, at den Maade, hvorpaa dette er udtrykt i § 2 er mindre klar og let kan misforstaaes, eller at i ethvert Fald Meningen deraf ikke strax falder i Dinene. Man har derfor forsøgt at finde en anden Affattelse af den samme Bestemmelse, og den findes i Forslaget under Nr. 4, hvori der foreslaaes tilføjet et nyt Stykke til § 1. Dette nye Stykke udtrykker det Samme som indeholdes i det andet Stykke af § 2, der nu foreslaaes at skulle udgaae, men det er her udtrykt paa en langt klarere og bestemtere Maade, saaledes at Bestemmelsen ikke kan misforstaaes. Den Sætning, der er foreslaaet at skulle udgaae i Linie 1—4 af § 2, maa udgaae, for at det nye Stykke kan vedtages. Jeg antager, at det ærede Thing vil finde, at den Redaction, der indeholdes i det nye Stykke, som foreslaaes optaget, er at foretrække for den tid-

ligere. — Jeg springer Forslaget under Nr. 6 over, da det forklarer sig selv. — Der findes dernæst under Nr. 10 et Forslag af Udvalget, hvilket gaaer ud paa at udskyde en Linie i § 11. Det omtales, nemlig der, at der ved Betjendtgjørelsen angaaende Gaardens Auction skal angives Gaardens Hartkorn, Gammelstat og Brandforsikring, og dernæst hedder det: „samt hvorvidt Besætning, Inventarium, Sæd og Afgrøde medfølge“. Dette stød i Forbindelse med et Forslag, der forelaa ved anden Behandling, og som gik ud paa, at Jorddrottens og Fæsterens Efterladte kundenes om, at Sæd og Afgrøde, Besætning og Inventarium skulde indbefattes under Auctionen, naar de to vedkommende Parter forud vare enige om, hvilken Værdt disse Gjenstande havde; men dette Endringsforslag blev forkastet ved anden Behandling, og det er derefter nødvendigt, at denne Bestemmelse i § 11 maa gaae ud, da den tilsvarende Bestemmelse, som vilde være nødvendig, for at den kunde blive staaende, ikke findes. — Forslaget under Nr. 13 vil det ærede Thing see kua er en Redaction. — Forslaget under Nr. 17 gaaer ud paa en Udskydelse af en Sætning i § 13, hvilken Udskydelse er nødvendig, naar Udvalgets Forslag om et nyt Stykke i § 2 bliver vedtaget; thi den Maade, hvorpaa Delingen af Erstatningen fra Jorddrotten til Fæsterens Efterladte eller fra Fæsterens Efterladte til Jorddrotten der er ordnet, medfører at denne Mellemfætning, der slutter sig til den tidligere Redaction af dette Punkt, maa falde bort. — Det Samme er Tilfældet med det følgende Forslag af Udvalget under Nr. 18 til § 13, hvilket gaaer ud paa Udskydelsen af en Mellemfætning i samme Paragraphs 5te Stykke, nemlig Ordene: „men ogsaa Dwittering fra Fæsterens Bo for Erstatning for Fæsteforbedring, og Dwittering fra Jorddrotten for Erstatning for Fæld eller Misbrug af Liggende, forsaavidt saadan Erstatning er omtalt i Salgsvilkaaene, og Dwittering“. Disse Ord maa ogsaa falde bort i Genhold til den Forandring, der er foreslaaget